

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

கலஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &

Global Indexing | Google Scholar Impact Factor

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts05sp022026>

Original research paper

Talaimuraikal, Erkanave Sollappatta Manitharkal – Oor Oppidu Yathaartaviyal, Miyathaartaviyal Adippataiyil

S. Gowtham*,

Research Scholar, Department of Tamil Language And Translation studies, Dravidian University, Kuppam - 517426

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-8606-4971>

*Corresponding Author: gowthamkanavugal892@gmail.com

Article Info: Received on 23-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 27-Feb-2026, Published on 01-March-2026

ABSTRACT

Some novelists craft their work with a primary focus on realism, while others center their narratives around specific theoretical frameworks. Both approaches create distinct impacts on the reader's psyche. This essay explores this dichotomy as its central theme. By analyzing and contrasting these two literary styles, the essay highlights the strengths and weaknesses inherent in both approaches.

KEYWORDS: *Realism, Surrealism, Magical Realism, Novel, Theory.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தலைமுறைகள், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் - ஓர் ஒப்பீடு யதார்த்தவியல், மீயதார்த்தவியல் அடிப்படையில்

¹ச. கௌதம், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்), தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல்
துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், ஆந்திரா – 517 426

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நாவல்களை சில எழுத்தாளர்கள் யதார்த்தமாகவும் சில எழுத்தாளர்கள் கோட்பாடுகளை மையமாக வைத்தும் எழுதுகிறார்கள். இரண்டு வகை எழுத்துக்களும் இரண்டு வகையான விளைவுகளை வாசிப்பவர் மனதில் ஏற்படுத்துகிறது. இதையே தன் ஆய்வின் மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது இக்கட்டுரை. இருவேறு வகைப்பட்ட படைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கிடையேயான ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் அலசி ஆராய்வதால் இரண்டு தரப்புகளின் நிறை குறைகளை இக்கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கலைச்சொற்கள் : யதார்த்தவியல், மீயதார்த்தவியல், மாயாயதார்த்தம், நாவல், கோட்பாடு.

முன்னுரை

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோன்றுகிற கோட்பாடுகள் இலக்கியத்தின் மீது தாக்கம் செலுத்துவதோடு அதை அடுத்த தளத்திற்கும் நகர்த்துகின்றன. அவை இலக்கியத்தில் காலத்திற்கேற்ற புதிய கருத்தியல்களையும் சிந்தனைகளையும் முன்வைக்கின்றன. எனவே இலக்கியங்களை ஆராயும்போது அவை முன் வைக்கும் கோட்பாடுகள், சிந்தனைகளை ஆழமாகப் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். இன்றைய காலகட்டத்தில் இலக்கியங்களைக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் ஆராயும் போக்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இது இரசனை முறைத் திறனை விட சிறந்த முறையாகும். இந்த பின்னணியில் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது 'தலைமுறைகள், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்' என்ற இரு நாவல்களை யதார்த்தவியல், மீயதார்த்தவியல் என்ற இரண்டுக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது.

தலைமுறைகள் நாவல் நீல.பத்மநாபன் அவர்களாலும் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் தமிழவன் அவர்களாலும் எழுதப்பட்டவை. இந்த இரண்டு எழுத்தாளர்களுமே ஒரே காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டு பேருமே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டு பேருமே கல்விப் பின்னணியைக் கொண்டவர்கள். கல்விப்பின்னணி என்ற சொல்லாட்சி முக்கியமானது. காரணம் இலக்கியம் படைப்பதற்கு கல்வி பெரிய அளவில் தேவையில்லை. ஆனால் இந்த இரு எழுத்தாளர்களுமே அரசு பணி செய்யும் அளவுக்குக் கல்வி பின்புலம் கொண்டவர்கள்.

இந்த இருவரது நாவல்களையும் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆய்வு முறையில் ஆராயும்போது 1) இரண்டு எழுத்து முறைகளுக்கு இடையில் உள்ள ஒற்றுமைகளை அடையாளம் காண முடியும். 2) இரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளை அடையாளம் காண முடியும் 3) தனித்துவத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

முதலில் யதார்த்தவியல் மற்றும் மீயதார்த்தவியல் என்றால் என்ன என்று பார்க்கும்போது இரண்டுமே எதிர் எதிர் தன்மை கொண்டவை!!

யதார்த்தவியல்

யதார்த்தவியல் என்பதை எளிதாக இப்படி சொல்லலாம். உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதே யதார்த்தம். அதாவது வாழ்வின் அன்றாடத்தை மிகைப்படுத்தல் ஏதுமின்றி, புகைப்படம் எடுத்ததுபோல உள்ளதை உள்ளவாறு யதார்த்தவாத படைப்புகள் அமைந்திருக்கும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் 'மனித சமூகத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கச் செய்யும் முயற்சி தான் யதார்த்தவாதம் என்ற கருத்தாக்கம் ஆகும்.' (தமிழில் திராவிட மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் ஒரு கோட்பாட்டுப் பார்வை, பக்-88) இந்த யதார்த்த எழுத்து முறை இலக்கிய உலகில் மிகவும் பழைமையானது. சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பலவும் சிறப்பு பெறுவதற்கு முக்கிய காரணங்களுள் ஒன்று யதார்த்தம். யதார்த்தத்தை அதாவது உள்ளதை உள்ளபடி எழுதியுள்ளன சங்க இலக்கியங்கள் . அதீதமான கற்பனைகளோ , பற்பல அணி இலக்கணங்களோ சங்க இலக்கியத்தில் அதிகம் இடம் பெற்றிருக்காது. இவ்வாறு நேர்பட அமைந்துள்ள செய்யுள் நடை சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பாக உள்ளது.

இதே தன்மையுடன் தற்காலத்தில் எழுதப்படும் சிறுகதைகளும் நாவல்களும் பெரிதும் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. வாசகர் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, சோலையம்பெருமானின் செந்நெல் நாவலைச் சுட்டலாம். இந்த நாவல் 1960 களில் கீழ் வெண்மணியில் 32 பேர் உயிரோடு எரித்திக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வை நேரடியாகப் பார்த்ததைப் போல உண்மையை நெருங்கி யதார்த்தமாகப் பேசுகிறது. இதுபோல எழுத்தாளர் பொன்னீலன் எழுதிய மறுபக்கம் நாவல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த மண்டைக்காடு கலவரத்தை துல்லியமாக விவரிக்கிறது. இந்த இடத்தில் மார்க்சிய இலக்கியம் பற்றி கூறும் கருத்தைச் சுட்டியாக வேண்டும். மார்க்சியக் கருத்துப்படி , சமூக உண்மைகளை யதார்த்த நடையில் எழுதி மக்களிடம் விழிப்புணர்வைக் கொண்டு சேர்ப்பதே சிறந்த இலக்கியம். மார்க்சியத்தைப் பொறுத்தவரை யதார்த்தம் சார்ந்த இலக்கியப் படைப்புகளை பெரிதும் ஊக்குவிக்கிறது.

பொதுவாக யதார்த்தப் படைப்புகள் எளிய நடையில் தமிழ் தெரிந்த எல்லோருக்கும் புரியும் படியாக எழுதப்பட்டிருக்கும்.இதுதான் யதார்த்தப் படைப்புகளின் குறிப்பிடத்தக்க பண்பு ஆகும். ஒரு யதார்த்தப் படைப்பை வாசிக்கும் போது, இதெல்லாம் உண்மையில் நடந்தனவா என்ற பிரமையை வாசகர்களிடம் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும் .தமிழ் இலக்கிய உலகில் பரிசுகள் பெற்ற பல படைப்புகளும் இந்த முறையில்தான் எழுதப்பட்டவை என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில்தான் 1968-ல் வெளியான நீல.பத்மநாபனின் தலைமுறைகள் நாவலும் அமைகிறது. இந்நாவல் கன்னியாகுமரி குமரி மாவட்டம் இரணியல் பகுதியில் வாழும் செட்டியார் சமூக மக்களின் கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கம், விழாக்கள், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான சடங்குகள் ஆகியவற்றைக் கதையினூடாகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இதன் மூலம் செட்டியார் மக்களின் வாழ்வியலை உடனடியாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்த நாவலின் கதைச்சுருக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

தலைமுறைகள்

சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் சாதியக் கட்டுப்பாடுகளும் நிறைந்த சமூகமொன்றில் வாழும் ஒரு குடும்பத்தின் கதை. தனது சகோதரிக்கு அவளது கணவனால் இழைக்கப்பட்ட அநீதியை

எதிர்த்து, அவளுக்கு மறுமணம் (அதுவும் கலப்புமணம்) செய்துவைக்க போராடும் திரவியம் என்ற இளைஞனின் கதை. கதை நிகழ்ந்த காலமாக ஏறத்தாழ 1950-1960களைக் கொள்ளலாம்.

திரவியத்தின் அக்காள் நாகம்மை. திருமணமான ஆறே மாதத்தில் கணவனால் கைவிடப்படுகிறாள். அவள் பெண்மையற்றவள், பிள்ளைப்பேற்றற்றவள் என்பது அதற்கு காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

கணவனை இழந்த / கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் சிறைக் கைதிகள் போல வீட்டுக்குள்ளே வாழ வேண்டும் என்பது அன்றைக்கு வழக்கத்திலிருந்த ஒன்று. தனது சகோதரியின் வாழ்வும் அப்படி வீணாகிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணம் கொண்ட திரவியம், அவளை மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தி அவள் எவ்வித உடற்குறைபாடும் அற்றவள் என்பதையும், அவளது கணவன் சுமத்தியது பொய்யான குற்றச்சாட்டு என்பதையும், குறை அத்தானிடம் தான் உள்ளது என்பதையும் கண்டறிகிறான். உடனே தனது சகோதரிக்கு மறுமணம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வருகிறான். மாற்று சமூகத்தைச் சேர்ந்தவனான குற்றாலம் (திரவியத்தின் நண்பன்) மணமகனாக தேர்வு செய்யப்படுகிறான். திரவியம் வீட்டில் உள்ளவர்களையும் சம்மதிக்க வைத்ததோடு, திருமணத்திற்கு நாளும் குறிக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் நாகம்மை குற்றாலத்தை மணந்து குழந்தைப் பெற்றுவிட்டால் தன்னிடம் தான் குறை இருந்தது என்பது அம்பலமாகிவிடும் என்றெண்ணிய செவத்த பெருமாள் (நாகம்மையின் முதல் கணவன்) திட்டமிட்டு குற்றாலத்தைக் கொலை செய்துவிடுகிறான். நிலைகுலைந்துப்போன குற்றாலத்தின் குடும்பம் கண்ணீரோடு ஊரைவிட்டே வெளியேறுகிறது.

இந்த நாவலில் திரவியத்தின் கதை மட்டும் அல்ல. அவனது முன்னோர்கள் பற்றிய வரலாறும் கூறப்படுகிறது. அதாவது தலை முறை கூறப்படுகிறது.

மேலும் இந்த நாவலை வாசிக்கும் போது உண்மையில் இப்படி நடந்ததா என்று நினைக்கவும் தோன்றுகிறது.

மீயதார்த்தவியல்

“யதார்த்தம் எனும்போது புற உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் மீயதார்த்தம் என்பது மனதில் தோன்றியவாறு கட்டற்ற நிலையில் எழுதலாம். அதாவது கனவு எவ்வாறு கட்டுப்பாடு இன்றி தோன்றுகிறதோ அதுபோல எழுத்திலும் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் எழுதுவது ஆகும். உதாரணமாக, அந்த மனிதனது கைகள் திடீரென்று இறகுகளாக மாறின. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஹெலிகாப்டரைப் பிடிக்க மேல் நோக்கி பறந்துப் போனான் என்ற வாக்கியம் கட்டுப்பாடற்ற முறையில் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதுபோலவே பல அகவயமான கருத்துக்களை வெளிப்படையாகப் பார்க்க முடியாது. அதையும் எழுதுவார்கள். எடுத்துக்காட்டாக பேய், பிசாசு, இரத்தக் காட்டேரி, தெய்வம் போன்றவற்றை எல்லா மனிதர்களாலும் வெளிப்படையாக பார்க்க முடியாது. அவற்றையும் உண்மை போலவே எழுதுவார்கள். இவையெல்லாம் உண்மை பொருளா என்று கேட்டால் அதனை நிரூபிக்க முடியாது. ஆனால் மக்கள் அதை நம்புகிறார்கள். அதே வேளை இந்தக் கருத்துகள் பல்லாண்டுகளாக நமது இந்திய சமூகத்தை இயக்கிக்கொண்டே வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இந்திய கிராமங்களில் உள்ள குடும்பங்களில் ஏதேனும் பிரச்சனை இருந்தால் அதனைத் தீர்ப்பதற்காக ஆவிகளிடம் முறையிடுவது வழக்கம். இந்த வழக்கத்தை வேடிக்கையானது என்று கூறினாலும் அவர்களைப்

பொறுத்தவரை, அவர்களது வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை அது யதார்த்தம். எனவே இந்த யதார்த்தம் மாயா யதார்த்தம் எனப் பெயர் பெறுகிறது.” (தமிழில் திராவிட மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் ஒரு கோட்பாட்டுப் பார்வை, பக்- 94) மீயதார்த்த எழுத்து முறை சமூக நடப்புகளை மட்டும் எழுதாமல், யதார்த்த எழுத்துமுறை பதிவு செய்யாத விஷயங்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் பதிவு செய்கிறது. வாழ்வின் புதிரான விஷயங்கள் மீது கவனம் குவித்து எழுதும்போது, அவை வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. அந்த வகையில் தமிழில் வெளியான முதல் மீயதார்த்த நாவலான தமிழவனின் ‘ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்’ நாவலை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்

தங்களது ஊரின் விதியை ஆவிகளும் துர்தேவதைகளும் தான் முடிவு செய்கின்றன என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்ட மக்கள் வாழும் ஊரான திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த சிநேகபுரம் என்ற ஊரில் உள்ள ஒரு புராதன குடும்பத்தின் கதை. தெய்வமூர்த்தியும் உருத்திரமூர்த்தியும் சகோதரர்கள். இருவேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கல்லறையைத் தோண்டி அதிலுள்ள ஆவிகளை அச்சுறுத்துவது, மூக்கால் முகர்ந்தே ஒருவரின் சாதி இன்னதென கண்டறிவது என இரண்டு பேரும் மீசக்திகள் கொண்ட மீமனிதர்களாகக் காட்டப்படுகிறார்கள். வெளவாலின் நிழலாய் ஊரை அச்சுறுத்தும் முத்துப்பிள்ளையின் ஆவி ஒரு பக்கம், கனவுகளை விற்றும், இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி போதனை செய்வதும் என ஊரை ஒரு வழியாக்கும் அரசியல்வாதிகள் ஒருபுறம், புராதனக் குடிகளைப் பழிவாங்க துடித்துக்கொண்டிருக்கும் எல்லையோரத்து கிழிந்த சட்டை மனிதர்கள் ஒருபுறமென மெல்ல மெல்ல ஊர் உருமாறிக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக கல்வி கற்க ஆரம்பித்த மாணவர்கள் பெரியவர்கள் கூறும் ஆவிகளின் கதைமீது அக்கறை காட்டாமல் போகிறார்கள். பள்ளிக்கூடமும் மின்கம்பங்களும் ஊரை புதிய பாதையில் கொண்டு போகத் துவங்குகிறது. இது புராதனக் குடிகளுக்கு கசப்பைத் தருகிறது. இப்படியாக நகரும் கதையின் இறுதியில் காலங்காலமாக தங்களை அடிமைப்படுத்தியும், தங்களது உறவினர்களைத் தங்களின் கண்முன்பே துன்புறுத்தி வந்த புராதனக் குடிகளை ஊருக்குள் நுழைந்து தாக்கத் தொடங்குகிறார்கள் எல்லையோரத்து கிழிந்த சட்டை மனிதர்கள். அவர்களின் வயல்களுக்கு தீ வைக்கிறார்கள். இறுதியாக ஊர் மக்கள் சிலர் வெள்ளைக்கொடி பிடித்தபடி ஊரை விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

ஒப்பீடு

1. பின்னணி

1 கதைப்பின்னணி

இரண்டு நாவல்களும் மூன்று தலைமுறை கதாப்பாத்திரங்களைக் கொண்ட குடும்பத்தை மையமாகக் கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது. மூத்த தலைமுறையினர் தொன்மங்களில் அதிக நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களாகவும், இளைய தலைமுறையினர் கல்வி கற்றதால் விளைந்த நவீன சிந்தனை கொண்டவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டிருப்பதும் இரண்டு நாவல்களுக்குமான பொதுவான பின்னணியாக உள்ளது.

II இடப்பின்னணி

இரண்டு நாவல்களும் கன்னியாக்குமரி-கேரளா எல்லைப்பகுதியை களமாகக் கொண்டுள்ளது. நாவலாசிரியர்கள் இருவரும் குமரியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம். இரணியல் பகுதி செட்டிமார்களின் கதையைத் தலைமுறைகளும், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் குமரியைத் தமிழகத்துடன் இணைப்பதற்கு முன்பும் பின்புமான திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் நடப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது.

III தொன்மப் பின்னணி

சிங்கவிநாயக தேவஸ்தானத்து பிள்ளையார் கோயில் பூசையின் தீபாரதனையோடு தலைமுறைகளும், முத்துப்பிள்ளையின் ஆவி வெளவாலின் நிழலாய் விழுந்து ஊரை அச்சுறுத்தும் செய்தியோடு ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களும் தொன்மப் பின்னணிகளோடே ஆரம்பிக்கின்றன.

2. பாத்திரங்களுக்கு இடையேயான ஒற்றுமை

பாத்திர பெயர்கள் எந்த நாவலுக்குரியவை என்பதை அடையாளங்காட்டுவதற்காகவும், ஒவ்வொரு முறையும் நாவலின் பெயர்கள் இடம்பெறுவதை தவிர்ப்பதற்காகவும் கீழே உள்ள துணைத்தலைப்புகளில் முதல் பெயர் தலைமுறைகளில் இருந்தும், இரண்டாவது பெயர் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களிலிருந்தும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்கட்டாக திரவியமும்(த), ஜானும்(ஏ.சொ.ம).

திரவியமும் ஜானும்

இருவருமே அந்தந்த நாவல்களில் முதன்மைப் பாத்திரங்கள். நாவலின் ஆரம்பத்தில் இருவரும் பள்ளிச் சிறுவர்களாக அறிமுகமாகிறார்கள். (திரவியம் பத்தாம் வகுப்பு, ஜான் ஐந்தாம் வகுப்பு)

கதை கேட்கும் பழக்கமானது இருவருக்குமே பொதுவான குணமாக உள்ளது. (திரவியம் உண்ணமலை ஆட்சியிடமும், ஜான் தன் தாய் சிநேகப்பூவிடமும் கதை கேட்கின்றனர்)

கிருஷ்ணகாரிசியும் ஊர்வேசியும்

வயதான காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு கவனிக்க ஆளில்லாமல் இருப்பவரை (அவர் இன்னொருவரின் கணவர் என்ற போதிலும்) பணிவிடை செய்து பராமரிக்கும் பண்பில் இருவரும் ஒத்துப்போகிறார்கள்.

தொழுநோயாளியான முருகையனை அவரது மனைவியும் மகனும் கைவிட்ட பிறகு மாற்றுசாதியை சார்ந்தவரான கிருஷ்ணகாரிசி என்பவர் பராமரிக்கிறார்.

ஏற்கனவே மனைவியை இழந்தவரான உருத்திர மூர்த்தி மகளின் மரணம், மகளின் உடன்போக்கு ஆகியவற்றால் அநாதையாகி முதுமையால் படுத்த படுக்கையாகிப் போன பிறகு ஊர்வேசி தான் பணிவிடை செய்து பராமரிக்கிறார்.

கூனாங்கினி பாட்டாவும் உருத்திரமூர்த்தியும்

இருவரும் திருமணம் கடந்த உறவில் ஈடுபடுகிறார்கள். இரண்டு மனைவிகள் இருந்த போதும் அம்முக்குட்டியைத் திருமணம் செய்துகொள்ளாமலே குடும்பம் நடத்துகிறார் கூனாங்கினி பாட்டா.

மனைவி இறந்த பிறகு உருத்திர மூர்த்தி ஊர்வேசியுடன் தொடர்பில் இருக்கிறார்.

சடங்குகளும் ஆவிகளும்

அருப வடிவினதாகிய சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் மீதான நம்பிக்கைகளையும் ஆவிகள் பற்றிய நம்பிக்கைகளையும் பாத்திரங்களாக கொள்ளமுடிந்தால் அவற்றிற்கிடையிலும் உள்ள ஒற்றுமைகளையும் பார்க்க முடிகிறது.

திருமணம், வளைகாப்பு, குழந்தை பிறப்பு என்று திரவியத்தின் வீட்டில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் தொன்மையான சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் செலுத்துகின்ற ஆக்கிரமிப்பை ஜான் வீட்டில் ஆவிகள், புராதனக் குடிப்பெருமை போன்ற நம்பிக்கைகள் செலுத்துவதைப் பார்க்கமுடிகிறது.

3. உறவுச் சிக்கல்

இரண்டு நாவல்களிலும் சிக்கலான தந்தை மகன் உறவினை காண முடிகிறது. கூனாங்கினி பாட்டாவுக்கும் அவரது மகன்களுக்கும் அடிக்கடி பிரச்சனை வருகிறது. அவருக்கும் அம்முக்குட்டிக்குமான தொடர்பும், சொத்துப்பிரச்சனையும் அதற்கான காரணமாக அமைகிறது.

உருத்திர மூர்த்திக்கும் முத்துப்பிள்ளைக்கும் சுமுகமான உறவு நிலவுவதில்லை. முத்துப்பிள்ளை தன் தந்தையைக் கொல்ல கத்தியை எடுப்பதும், உருத்திர மூர்த்தி தன் அண்ணனிடம் முத்துப்பிள்ளையை கொலை செய்ய சொல்வதையும் வைத்து இருவருக்குமான உறவைப் புரிந்துக்கொள்ளலாம்.

4.நவீன தொழில்நுட்பங்களின் வரவு

தொன்மையான நம்பிக்கை நிறைந்த ஊரில் நவீன சிந்தனை நுழைவதை பஸ், மின்கம்பம் என்ற குறியீடுகள் மூலம் கூறப்பட்டுள்ளது. மாட்டுவண்டிகளில் பயணித்த திரவியத்தின் ஊருக்குள் புதிதாக பஸ் வருவது கூறப்பட்டுள்ளது.

ஜானின் ஊருக்குள் ஆவிகளின் நடமாட்டத்தைப் புதிதாக வந்திருக்கும் மின்கம்பங்களும் மின்சக்தியால் இயங்கும் ஆலைகளும் குறைத்துவிடுகிறது.

5.கொலை

கொலை நிகழ்வானது இரண்டு நாவல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. குற்றாலம் நாகம்மையின் முதல் கணவனான செவத்த பெருமாளால் கொல்லப்படுகிறான். தன்னுடைய குறையானது யாருக்கும் தெரியக்கூடாது என்ற செவத்தபெருமாளின் எண்ணம் அதற்கு காரணமாக அமைகிறது.

முத்துப்பிள்ளை தெய்வமூர்த்தியால் கொலைசெய்யப்படுகிறான். இருவருக்கும் இடையிலான சொத்து தகராறும், உருத்திரமூர்த்தி தெய்வமூர்த்தியிடம் தன் மகனைக் கொலைசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதும் அதற்கு காரணமாக அமைகிறது.

6. ஊரில் குடியேறிய வரலாறு

தலைமுறைகளில் செட்டியார் சமூக மக்கள் காவிரிபூம்பட்டினத்தில் இருந்து இரணியலிலும், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களில் மந்திரமூர்த்தி தன் தம்பியுடன் பாண்டி நாட்டிலிருந்து திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திலும் குடியேறியதாக நாவல்களில் உள்ள கிளைக்கதைகள் பதிவுசெய்கின்றன.

7.கல்வி

கல்வியால் நவீன சிந்தனைகள் கட்டமைக்கப்படுவதை இரண்டு நாவல்களிலும் காண முடிகிறது. சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் நிறைந்த வீட்டில் பிறந்த திரவியம் கல்வி கற்றதன் விளைவாகவே தன்னுடைய சகோதரி உடல் ரீதியாக குறையற்றவள் என்பதை மருத்துவ பரிசோதனை மூலம் அறிந்துக் கொள்வதுடன் மறுமணம், அதுவும் கலப்பு திருமணம் செய்துவைக்க முன்வருகிறான்.

புராதன நம்பிக்கைகள் மிகுந்த வீட்டில் பிறந்த பால் கல்வி கற்றதால் தான் தன் குடும்பத்தினரைப் போல் சிந்திக்காமல் மாற்று சிந்தனைக் கொண்டவனாக இருக்கிறான்.

8.முடிவு

முடிவில்லாத முடிவை கொண்டிருக்கிற இரு நாவல்களும், ஊரை விட்டு வெளியேறும் காட்சியோடு முடிகிறது.

குற்றாலத்தின் மரணத்திற்குப் பிறகு திரவியின் குடும்பம் கீழைத்தெருவை விட்டு வெளியேறிப்போவதான தலைமுறைகள் நாவலை முடித்துள்ளார் நீல.பத்மநாபன்.

தமிழவன் எல்லையோரத்து கிழிந்த சட்டை மக்களால் ஊரின் புராதனக் குடிகள் அழிக்கப்பட்ட பிறகு எஞ்சிய மக்கள் வெள்ளைக்கொடியுடன் சிநேகபுரத்தை விட்டு வெளியேறுவதாக இறுதிப்பகுதியை அமைத்துள்ளார்.

வேற்றுமைகள்

அடிப்படையிலே இரண்டு நாவல்களும் வேற்றுமை கொண்டவை தான் என்பதை தனியே கூற வேண்டியதில்லை. அவை வேறுபடும் இடங்களை இனங்காணுவதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

1.எடுத்துரைப்பு

எடுத்துரைப்பில் இரண்டு நாவல்களுக்கும் இடையில் பெரிய வேறுபாட்டை பார்க்க முடிகிறது. தலைமுறைகள் குமரி வட்டார வழக்கில் கதையை எடுத்துரைக்கிறது. தமிழவன் ஒரு புதுவிதமான நடையில் கதையைக் கொண்டு செல்கிறார். உதாரணமாக உண்ணாமலை ஆச்சியின் மரணத்தை நீல.பத்மநாபன் இயல்பாக கூறியுள்ளார். தமிழவன் உருத்திர மூர்த்தியின் மரணத்தை பற்றி கூறும் போது “ முத்துப்பிள்ளையின் தந்தையின் நாக்கிலிருந்து புறப்பட்ட வார்த்தைகள் குடியிருந்த உடல் மறைந்த பின் வீடு பூட்டப்பட்டது”(....) என ஒரு வித்தியாசமான நடையைக் கையாள்கிறார். இதே நடையை முழு நாவலிலும் காண முடிகிறது.

2.நிகழ்வுகள்

குழந்தை பிறத்தல், மரணப்படுக்கையில் கிடத்தல், மரணமடைதல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இரண்டு நாவல்களிலும் உள்ள பொதுவான நிகழ்வுகளாகவே இருந்தாலும் வேறுபாடு கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது.

தலைமுறைகளில் திரவியத்தின் மூத்த அக்காளான உண்ணாமலைக்கு குழந்தைப் பிறக்கிறது. குடும்ப வழக்கப்படி சில சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள். அவ்வளவு தான்.

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களில் சிநேகப்பூவிற்கு நான்கு வாரங்களாக பிரசவம் பார்க்கிறார்கள். முதலில் ஒரு மருத்துவச்சியும், பிறகு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கும் மந்திரவாதிகளும், இறுதியாக ஹாஸ்யபுத்திரன் என்ற மலையாள நாயரும் வரவழைக்கப்பட்டு பிரசவம் பார்ப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. கடைசியாக ஹாஸ்யபுத்திரன் கூறிய நகைச்சுவையால் தான் குழந்தைப் பிறந்தது

என்பதோ, சிநேகப்பூ நான்கு வாரங்களாக எந்த உணவையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தனது மூக்கையும் உதட்டையுமே ரொட்டியை பிய்த்துத் தின்பது போல் தின்று பசியாறினால் என்பதோ நம்மை பிரதியைத் தாண்டி யோசிக்க வைக்கிறது.

உண்ணாமலை ஆச்சி மரணப்படுக்கையில் கிடந்ததைத் தலைமுறைகள் இயல்பாக பதிவு செய்கிறது.

உருத்திர மூர்த்தி மரணப்படுக்கையில் கிடப்பதை, அவர் பல நாட்களாக படுத்துக்கிடந்ததால் உடல் தரையில் வேர்விட்டதாகவும், உடலில் பாசி படர்ந்துவிட்டதாகவும், தலையில் குருவி கூடு கட்டி வசிக்கத் தொடங்கிவிட்டதாகவும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

3. உணர்ச்சி

தலைமுறைகள் நாவலில் வரும் வறுமை, மரணம், நாகம்மையின் கேள்விக்குறியான வாழ்க்கை ஆகியவை வாசிப்பவர்களை வருத்தப்படவும் அநுதாபப்படவும் செய்கிறது. இவ்வகை எழுத்து வாசகர்களை உணர்ச்சிவசப்பட வைக்கும் வகையினதாய் இருக்கின்றது.

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் நாவலிலும் கொலை, மரணம், உறவுகள் பிரிவது போன்ற நிகழ்வுகள் நடந்தாலும் கூட அவை வாசிப்பரை எந்த வகையிலும் உணர்ச்சிவசப்பட வைப்பதில்லை என்பது கவனிக்க வேண்டியது.

4.பாத்திர கட்டமைப்பு

தலைமுறைகள் நாவலின் கதாப்பாத்திரங்களான திரவியம், உண்ணாமலை ஆச்சி, நாகருப்பிள்ளை, குற்றாலம் முதலியவை நம் அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கும் மனிதர்களையே நினைவுப்படுத்துகின்றன.

மாறாக ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களில் பல விநோதமான கதாப்பாத்திரங்களைப் பார்க்கமுடிகிறது.

உதாரணமாக,

மந்திர மூர்த்தி - மூக்கால் முகர்ந்து மனிதர்களின் சாதியைக் கண்டுபிடிப்பவர்

உருத்திர மூர்த்தி - கல்லறைகளை உடைத்து உள்ளிருக்கும் ஆவிகளைப் பயமுறுத்துபவர்.

முத்துப்பிள்ளை - நான்கு மாத குழந்தையாக இருக்கும் போதே தனது நீண்ட நகத்தினால் தந்தையைக் கொல்ல முயன்றவன்.

ராசப்பன் - தனது நிழலுடன் சீட்டாடுபவன்.

யதார்த்தவியலும் மீயதார்த்தவியலும்

தலைமுறைகள், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் என்ற இரண்டு நாவல்களையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது நமக்கு விஷயங்கள் புலனாகின்றன. யதார்த்த நாவலான தலைமுறைகள் இரணியல் பகுதிவாழ் செட்டிமார்களின் வாழ்வியலை அப்படியே படம் பிடித்தது போல் காட்டியுள்ளது. சுவாரஸ்யமான வாசிப்பிற்கும் உகந்ததாக உள்ளது. ஒரு எளிய வாசகன் எந்த வித இடர்பாடுமின்றி புரிந்துக்கொள்வதற்கு ஏற்ற புதினமாக யதார்த்த புதினங்கள் விளங்குவதை புரிந்துக்கொள்ள முடிகிறது. கேள்வியும் இந்த இடத்தில் தான் எழுகிறது. சமூகத்தில் நடக்கும் நிகழ்வுகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூற இன்று நிறைய ஊடகங்கள் வந்துவிட்டன. செய்தித் தாள்கள்,

வார,மாத இதழ்கள் போன்று. தொலைக்காட்சி, முகநூல், புலனம், வலையொளி போன்ற மின்னூடகங்களெல்லாம் நடப்புநிகழ்வுகளை உலகின் அனைத்து மூலைமுடுக்குகளுக்கும் உடனுக்குடன் பரப்ப உதவுகின்றன. எனில் அதே பணியை இலக்கியமும் ஏன் செய்ய வேண்டும். ஒரு நிலையை அடைந்ததும் அடுத்த நிலைக்கு நகர வேண்டும் என்பதையே கோட்பாடுகளும் வழியுறுத்துகின்றன.

இலக்கியத்தின் பயனாக வாசிப்பின்பம், தகவலறிதல் ஆகியனவற்றை கூறினாலும் சிந்தனை வளர்ச்சி என்பதைத்தான் முக்கியமானதாக குறிப்பிட வேண்டும். அதை யதார்த்த நாவல்கள் செய்ய தவறிவிட்டதாகவே தெரிகிறது. நாவலாசிரியரின் முழுமையாக கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துக்களை அப்படியே வாசிப்பவனாகவே வாசகன் இருக்கிறானேயொழிய, தனித்து சிந்திப்பவனாக இல்லை. இந்த இடத்தில் தான் மீயதார்த்த எழுத்து யதார்த்த எழுத்திலிருந்து மாறுபடுகிறது.

மீயதார்த்த எழுத்தில் வாசக பங்கேற்பும், வாசக முயற்சியும் அதிகம் தேவை. நாவலாசிரியர் அனைத்து கருத்துக்களையும் தானே கூறிவிடாமல், ஒருசிலவற்றை கூறி மற்றதை வாசக முயற்சியால் வாசகனே அறிந்து கொள்வதற்கு, அவனது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு இடந்தருகிறது. ஒரு பரந்துபட்ட வாசிப்புள்ள வாசகனே மீயதார்த்த படைப்புகளை உள்வாங்க முடியுகிறது. நாவலாசிரியர் கூறும் கருத்திற்கு அப்படியே தலையாட்டும் வேலை இதிலில்லை. மேலோட்டமாக பார்க்கும் போது ஒரு செய்தியையும், உற்றுநோக்கி வேறு நிகழ்வுகளோடு பொருத்திப்பார்க்கும் போது வேறொரு செய்தியையும் தரும் வகையில் இவ்வகை எழுத்துமுறை அமைந்துள்ளது.

இந்த இடத்தில் பேரா.விஷ்ணுகுமாரன் அவர்களின் “தமிழில் நிழல் நாவல்கள்” என்ற கட்டுரையில் உள்ள கருத்தொன்றை நினைவு கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

“.....ஆனால் இவைதான் (நிழல் நாவல்கள்) யதார்த்த எழுத்துக்களை விட மிகச்சிறந்த இலக்கிய அனுபவத்தைத் தற்காலத்தில் தருகின்றன என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். மேலும், யதார்த்த இலக்கிய எழுத்துக்கள் இன்றைய காலத்தில் கேள்விக்குறிக்குள்ளாகின்றது. காரணம், இன்றைய காலத்தில் நக்கீரன், ஜூனியர் விகடன் போன்ற பத்திரிகைகள் மற்றும் வரலாற்று நூற்கள்தான் யதார்த்த நிகழ்ச்சிகளை, அனுபவங்களை மிகுந்த ரசனையோடும், சுவாரஸ்யத்தோடும் தருகின்றன. பல வேளைகளிலும் இந்த பத்திரிகைகள் உண்மைச் சம்பவங்களை இரசையாக வழங்குவதில் யதார்த்த நாவல்களை பின்னுக்குத் தள்ளிவிடுகின்றன”(தமிழ் நாவல் எழுத்தில் அண்மைக்காலப் போக்குகள்,பக் - 180)

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் முடிவினை இப்படிக்கூறலாம்- யதார்த்த எழுத்து முறை சமூகத்திற்கு தேவையான ஒன்று தான். ஆனால் அந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய நிறைய மாற்றுகள் வந்துவிட்டன. எண்பதுகளுக்குப் பிறகு தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் அடுத்தக்கட்ட பாய்ச்சலாக மீயதார்த்த எழுத்துமுறை உருவாகி வளர்ந்து வருகிறது. இந்த எழுத்து முறை சமூக நிகழ்வுகளை பிரதிபலிப்பதோடு, வாசகர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் உரமிடுவதாக உள்ளது. எனவே இது சமூக பயன் மிக்கதாகவும் உள்ளது, என்று கூறி முடிக்கலாம்.

பார்வை நூல்கள்

- [1.] ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் - தமிழவன் - இரண்டாவது மீளச்சு 2021 (அடையாளம் பதிப்பகம்)
- [2.] தலைமுறைகள் - நீல. பத்மநாபன் - ஐந்தாம் பதிப்பு, 2021.
- [3.] தமிழில் திராவிட மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் ஒரு கோட்பாட்டுப் பார்வை - பொன் குமார் - முதற்பதிப்பு 2021.
- [4.] தமிழ் நாவல் எழுத்தில் அண்மைக்காலப் போக்குகள் - தமிழவன் (தொ.ஆ) - முதற்பதிப்பு 2020.

Reference Books

- [1.] Erkanave Sollappatta Manitharkal-Tamilavam - Second Edition 2021 (Adaiyaaalam Publication)
- [2.] Talaimuraikal - Neela.Padmanabhan-Fifty Edition 2021.
- [3.] Dravidian Translation Novels in Tamil: A Theoretical Perspective - Pon Kumar - First Edition 2021.
- [4.] Tamizh Novel Ezhuththil Anmaikkaala Pokkugal - Tamizhavan - First Edition 2020.